

kerou si dodavatelský podnik vyhrazuje právo jednostranně změnit poplatky za dodávky plynu, odpovídá nebo neodpovídá požadavkům dobré víry, vyváženosti a transparentnosti, stanoveným těmito ustanoveními, má zásadní význam zejména:

— zda smlouva transparentním způsobem uvádí důvod a způsob změny uvedených poplatků tak, aby spotřebitel mohl na základě jasných a srozumitelných kritérií předvídat případné změny těchto poplatků. Nedostatek příslušných informací před uzavřením smlouvy nemůže být v zásadě kompenzován pouhou skutečností, že spotřebitelé budou v průběhu realizace smlouvy v přiměřeně lhůtě předem informováni o změně poplatků a svém právu smlouvu vypovědět, pokud nebudou chtít tuto změnu přijmout, a

— zda lze možnosti výpovědi přiznané spotřebitelům za konkrétních podmínek skutečně využít.

Přísluší předkládajícímu soudu, aby uvedené posouzení provedl v závislosti na všech okolnostech projednávaného případu, včetně všech klauzulí obsažených ve všeobecných obchodních podmínkách spotřebitelských smluv, jejichž součástí je sporná klauzule.

(¹) Úř. věst. C 211, 16.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Maďarsko) — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége v. Oskar Shomodí

(Věc C-254/11) (¹)

(„Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států — Nařízení (ES) č. 1931/2006 — Nařízení (ES) č. 562/2006 — Maximální délka pobytu — Pravidla pro výpočet“)

(2013/C 156/05)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Účastníci původního řízení

Žalobce: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Žalovaný: Oskar Shomodí

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Výklad čl. 2 písm. a), čl. 3 bodu 3 a článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hrani-

cích členských států a mění Schengenská úmluva (Úř. věst. L 405, s. 1), jakož i dalších právních předpisů týkajících se Schengenského prostoru — Zamítnutí žádosti o vstup na území členského státu, kterou podal státní příslušník třetí země v režimu malého pohraničního styku, s odůvodněním, že celkový součet dob jednotlivých pobytů žadatele v dotčeném členském státě v období šesti měsíců předcházejících podání sporné žádosti o vstup přesáhl maximální povolenou délku — Pravidla výpočtu maximální délky pobytu v režimu malého pohraničního styku

Výrok

1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva musí být vykládáno v tom smyslu, že držitel povolení pro malý pohraniční styk, které bylo vydáno ve zvláštním režimu malého pohraničního styku zavedeném tímto nařízením, musí mít v mezích stanovených uvedeným nařízením a dvoustrannou dohodou uzavřenou za účelem jeho provedení mezi třetí zemí, jejímž je státním příslušníkem, a sousedním členským státem, možnost pohybovat se v pohraniční oblasti po dobu tří měsíců, pokud jeho pobyt nebyl přerušen, a dále získat další nárok na pobyt v délce tří měsíců po každém přerušení pobytu.

2) Článek 5 nařízení č. 1931/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že přerušением pobytu, kterého se týká tento článek, se rozumí přechod hranice mezi hraničním členským státem a třetí zemí, kde má držitel povolení pro malý pohraniční styk bydliště, bez ohledu na četnost přechodů, a i kdyby k nim docházelo několikrát za den, v souladu s podmínkami stanovenými tímto povolením.

(¹) Úř. věst. C 232, 6.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court — Irsko) — Peter Sweetman a další v. An Bord Pleanála

(Věc C-258/11) (¹)

(„Životní prostředí — Směrnice 92/43/EHS — Článek 6 — Ochrana přírodních stanovišť — Zvláštní oblasti ochrany — Posouzení důsledků plánu nebo projektu pro chráněnou lokalitu — Kritéria, která se mají uplatnit na posouzení pravděpodobnosti, že takový plán nebo projekt bude mít nepříznivý účinek na celistvost příslušné lokality — Lokalita Lough Corrib — Projekt silničního obchvatu města Galway N6“)

(2013/C 156/06)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobci: Peter Sweetman, Ireland, Attorney General, Minister for the Environment, Heritage and Local Government

Žalovaný: An Bord Pleanala

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Supreme Court, Irsko — Výklad čl. 6 odst. 3 a 4 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102) — Posouzení důsledků plánu nebo projektu pro chráněnou lokalitu — Kritéria, která je třeba použít při posuzování pravděpodobnosti, že takový plán nebo projekt bude mít nepříznivý účinek na celistvost příslušné lokality — Důsledky vyplývající z uplatnění zásady omezitelnosti — Stavba silnice, jejíž trasa prochází oblastí, která je navržena za zvláštní oblast ochrany

Výrok

Článek 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin musí být vykládán v tom smyslu, že plán nebo projekt, který s určitou lokalitou přímo nesouvisí nebo není pro péči o ni nezbytný, bude mít nepříznivý účinek na celistvost této lokality, pokud může zabránit trvalému zachování základních charakteristik příslušné lokality souvisejících s výskytem prioritního přírodního stanoviště, jehož cíl ochrany byl důvodem k zařazení této lokality do seznamu lokalit významných pro Společenství ve smyslu této směrnice. Při tomto posouzení je třeba uplatnit zásadu omezitelnosti.

(¹) Úř. věst. C 226, 30.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court of the United Kingdom — Spojené království) — The Queen na žádost Davida Edwardse, Lilian Pallikaropoulos v. Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Věc C-260/11) (¹)

(„Životní prostředí — Aarhuská úmluva — Směrnice 85/337/EHS — Směrnice 2003/35/ES — Článek 10a — Směrnice 96/61/ES — Článek 15a — Přístup k právní ochraně v záležitostech životního prostředí — Pojem „postupy nevyžadující vysoké náklady“ soudních řízení“)

(2013/C 156/07)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci původního řízení

Žalobci: David Edwards, Lilian Pallikaropoulos, Regina

Žalování: Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Supreme Court of the United Kingdom — Výklad článku 10a směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. L 156, s. 17; Zvl. vyd. 15/07, s. 466) — Prohlášení Komise (Úř. věst. L 156, s. 17) — Výklad článku 15a směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění (Úř. věst. L 257, s. 26; Zvl. vyd. 15/03, s. 80), ve znění směrnice 2003/35/ES — Výklad čl. 9 odst. 4 (Aarhuské) úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí uzavřené jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady ze dne 17. února 2005 (Úř. věst. L 124, s. 1) — Uložení účastníku řízení, který neměl ve věci úspěch, náhrady nákladů řízení — Pojem „postupy nevyžadující vysoké náklady“ soudních řízení

Výrok

Požadavek, podle kterého nesmí být soudní řízení nepřiměřeně nákladné, stanovený čl. 10a pátým pododstavcem směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí a čl. 15a pátým pododstavcem směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003, znamená, že dotčeným osobám nesmí být bráněno zahájit soudní řízení spadající do působnosti těchto článků ani pokračovat v účasti na takovém řízení z důvodu finanční zátěže, která by z toho mohla vyplývat. Pokud má vnitrostátní soud rozhodnout o uložení nákladů řízení jednotlivci, který jako žalobce neměl úspěch ve sporu v oblasti životního prostředí, nebo obecně, pokud, jak tomu může být v případě soudů Spojeného království, má v dřívější fázi řízení zaujmout stanovisko k případnému omezení nákladů řízení, které lze uložit navrhovatel, jenž neměl ve věci úspěch, musí se ujistit, že tento požadavek bude dodržen, a přitom musí zohlednit jak zájem osoby, která chce hájit svá práva, tak obecný zájem na ochraně životního prostředí.

V rámci tohoto posouzení nemůže vnitrostátní soud své rozhodnutí zakládat pouze na hospodářské situaci dotčené osoby, ale musí rovněž provést objektivní analýzu výše nákladů řízení. Kromě toho může